

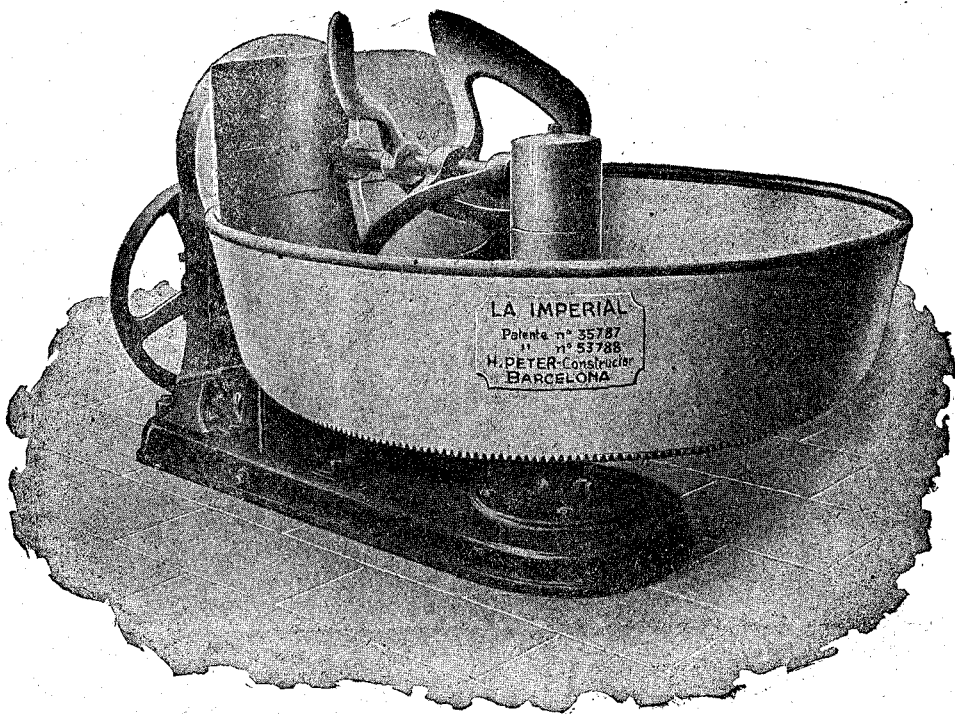
EL VALLÈS NOU

Periodic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 céntims

Redacció i Administració:
 SANTA ELISABET N.º 6.

Aanuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

ÚNICA AMASADORA QUE NO ENROLLA LA MASA

Amasadoras mecánicas
: H. PÉTER :

Mas de 1000 amasadoras
 funcionando

1910

- - - 8 DIPLOMAS DE HONOR
 EN 5 AÑOS - - - - -

REPRESENTANTE para Granollers y comarca:
D. Rafael Prades
 (Armeria)
 - GRANOLLERS -

== La Agrícola Espanyola ==

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptas. - Capital desembolsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada. - **SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinós i cabres. - Representant a GRANOLLERS: **Joan Pigullém** Plassa de la Constitució, 31. - Autoritzat per la Comissaria General de Seguros.

Mes administració i menos política

Quan temps enrera, molt avans de les eleccions municipals de l'any passat, defensarem nosaltres la teoria de que per a la bona administració d'un poble debían deixar-se de banda banderíes polítiques i que tots els bons patricis debían unir-se, pensessin com pensessin políticament, per anar junts a treballar en bé del poble, ja que 'l pogueu i sapiguer fer bona administració no era patrimoni especial de cap partit polític, i que'l portar a la casa de la Vila partits polítics que allí dintre volguessin actuar com a tals era entrebancar la bona administració, no s'ens volgué creuer.

Aquella *panacea universal* predicada per un senyor molt *politic*, massa *politic*, que s'oposá a nostres afirmacions dient que un Ajuntament deu ser polític, va resultant un xic desigual; ni éll ha sapigut lograr lo que pretenia, ni la administració dels cabals de la vila hi han guanyat res i aixó que ajudat de qui tenia els medis per ferho, ha lograt tenir en el Consistori una majoria política i molt numerosa, per cert, doncs la forman deu dels catorze regidors que hi han al Ajuntament.

Els resultats ens van donant la raó. Avui els resultats de no havernos cregut son patents; avui aquesta majoria, que ha sigut feta a nom d'un partit polític, está demostrant amb la seva desgraciada actuació política, la vritat de lo que llavors afirmavem.

Llavors deiem i avui repetím, que dintre del Ajuntament deu deixar-se en según terme, per no dir completament de banda, el color polític que tingan sos individus, que allí no son polítics sino administradors i que'l no ferho aixís es un gran obstacle per a la marxa regular de la administració d'un poble, ja que si'ls que van allí 's preocupan principalment de ferse la traveta a causa de les seves dissencions polítiques, per forsa se n'ha de ressentir la bona marxa dels afers municipals, doncs considerantse, com passa avui, uns a altres com a enemics, mes se preocupan de ferse mal mutuament que de treballar en bé del poble.

¿No faria exasperar al propietari que tingués per a administrar sens finques a varis apoderats o administradors, el contemplar com aquestos en lloc de preocuparse tots ells d'aunar sos esforços i esmersar ses energíes en administrar els cabals de qui 'ls nomená, les gastessin en ferse mutuament la traveta, desautorizantse els uns als altres, olvidant i deixant de banda el cuidado dels interessos que'ls hi havían sigut confiats?

¿No mereixerían que l'amo de la casa els tregués a puntades de peu?

¿Quin efecte, doncs, ha de causar als veïns de nostra vila, que tenen fam de bona administració i desitj de millores, que sols amb aquella 's poden fer, contemplar com els homes que han portat als escans de casa la Vila per a que li fassin de procuradors, sentintse mes politics qu'administradors se barallin entre sí per a ferse mutuament la treveta i més se preocupin d'ensorrarse els uns als altres, que de cuidar els interessos de la població?

¿Qué'n treiem de que nostres regidors se reunixin cada dijous en havent sopat, passin a la casa de la Vila dues o tres hores, fent llargs discursos, discutint fins a casi barallarse per acabar la sessió sens haver acordat res de profit per a nostra vila?

Aixó es lo que avui passa en nostre Ajuntament, i han de entendre la majoria de nostres edils, que si bé son posats per la voluntat del poble, no es per a fer política de determinat color i servir d'autòmats que sols digan si o no segons lo que pensí determinat senyor amb qui están lligats políticament; sino que'l poble te dret a que diguin lo que'l seu criteri propi's aconcella, i si no'n tenen de propi no debían aceptar el càrrec que se'ls conferí.

¿Quin resultat se n'ha tret de portar al Ajuntament una majoria política molt disciplinada, massa disciplinada que mes pensa en quedar bé amb son qefe per esprit polític, que en el bé de Granollers?

I aquí está el mal i l'equivoc dels Ajuntaments que, com el de Granollers, volen fer política, doncs, els que van al Municipi sols lligats per ella es creuen en l'obligació d'apoiar a son qefe fins ens els assumptes que no son politics i si purament administratius, per aixó el qefe que compta amb majoria, com succeix aquí, sempre vol imposarse, en tot lo que li passa pel pensament amb la forsa del número i'ls individus d'aquella majoria escriuen un deber d'apoiarlo en tot ja pot dir la barrabassada mes grossa del mon, que élls com el Capitá del Tenorio sols saben dir: *Soy de la misma opinión.*

Aquestos senyors no pensen que han d'exercir de procuradors i advocats del poble i que com a tals han de treballar per éll, deixant de banda la seva filiació política quant se tracta d'assumptes d'administració, en els que cada un deu dir lo que pensa en consciencia.

El no ferho aixís, es defraudar les esperances i la confiança que en ells posá el poble al nomenarlos per a que l'administressin.

El no ferho aixís, demostra una vegada mes que la política si se la vol fer actuar com a tal i com se fá en nostre Ajuntament, es un obstacle per a la bona marxa de les corporacions administratives.

La Creu Monumental a Vilanova de La Roca

Día memorable fou per aquesta parroquia el día 19 del próxim passat Abril, en que per a deixar perdurable recort de la Santa Missió que donaren els RR. PP. del Inmaculat Cor de Maria se beneí amb tota solemnitat una artística Creu Monumental, costejada per D.ª Mercés Pujades, Viuda de Carreras.

Amb aquest motiu se celebrá una gran festa a la que hi concorregueren l'Iltre. Sr. Dr. D. Josep Baranera, Canonge de la Seu de Barcelona, en representació del M. Iltre. Sr. Vicari General; nostre Diputat a Corts D. Bonaventura M.ª Plaja, els párrocos de Palou, Vallromanas, La Roca, Montornés, Montmeló i Malanyanes, les autoritats locals, D. Antón Torrents, contador de la Diputació; el Sr. Ponte, coronel de la guardia civil; el Sr Baró de Foxá, els senyors Cirera, Saltor, Bosch, Regás, Llobet i nombrosísima concurrencia de veïns i propietaris d'aquesta parroquia i de les parroquies veïnes donant gran relleu a la festa.

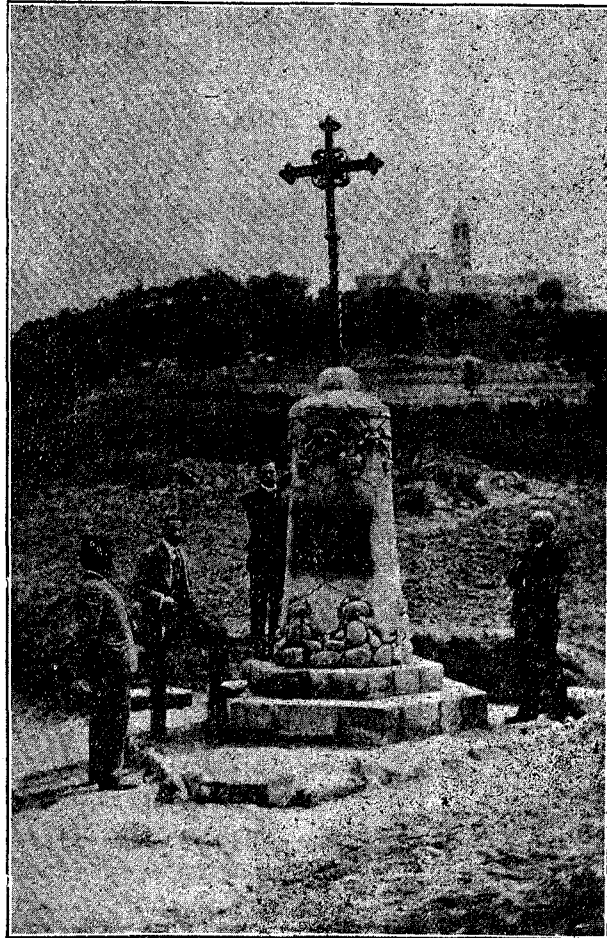
Al dematí's cantá un solemne Ofici per el quinteto i escolania que dirigeix el Sr. Vilaró, de Granollers, que celebrá el Párroco D. Rafael Casals, assistit de dos párrocos veïns i del Rnt. Josep Mas, arxiver de la Catedral de Barcelona.

Al mitj día la familia Pujades obsequiá als convidats amb un espléndit dinar a la casa rectoral, en el que prengueren la paraula per a enaltir la festa i demostrar la satisfacció amb que hi havían assistit, al propi temps que celebrar el desprendiment de la familia que la havia organitzada, el doc-

tor Baranera, el Sr. Plaja i el Sr. Alcalde, donant-los les gracies el Sr. D. Josep M.ª Pujades.

A la tarde avans de la professó que s'organitzá per anar a la benedicció de la Creu Monumental, se cantá el Sant Rosari.

L'infatigable missioner Pare Font tant en el ofici com a la tarde al peu ds la Creu que 's beneí, amb sa eloqüent i evangélica paraula enardi el cor de tots els concurrents exposantlos les gracies espirituals que indubtablement ha de portar als veïns de la parroquia la erecció i benedicció del monumental signe de nostre redempció.

Cap al tart i de tornada a l'Iglesia quant la numerosísima concurrencia omplenaba la plassa que hi ha al seu devant, s'entonaren alguns cançons religiosos, finits els quals i per a donar un xic d'esplai al jovent la música tocá alguns balls.

Doná també color popular a la festa, el haver pujat a ella el Chor de La Roca, que cantá unes quantes pessets de son bonic repertori, rebent, moltes felicitacions el seu director i mestre nostre bon amic el senyor Joan Santamaría, de Mollet. El So-

metent de la localitat també contribuí a donarhi son color local amb les repetides gales.

Fou una festa que per l'hermós panorama de la localitat on se celebrá com per l'especial aire local popular que tingué, deixá grat recort en totes les persones que hi concorregueren, sobre tot a les vingudes de ciutat per l'especial ambient de la festa i per els elements locals que en la mateixa prengueren tant activa part.

¡¡Soldats sempre!! ¡¡Jamai gladiadors!!

Moltes persones han extranyat que en els números de EL VALLÈS NOU i de un altre setmanari local, s'hi publiquessin simultàneament, el prop passat diumenge, dos articles que amb tot i ser completament diferents en quant al procediment, forma i extensió, tenían un fons comú: el de procurar el general desvetllament de la opinió pública local, a fi d'interessarla en les importan-

ssimes reformes de caràcter material, avui plantejades i en un dels moments mes interessants per a la seva resolució.

Bona part de lectors d'ambdós periódics han manifestat particularment la seva extranyesa per la coincidencia.

Els dos articles aludits varen publicarse sense previ acort dels respectius autors. Però col·laborant, amb molt gust i a la llum de tothom, en millores importantíssimes per a Granollers, millores que per altre part no tenen res que veure amb la

política de partits, es molt natural que espontàneament coincideixin els que en un punt concret senten un mateix entusiasme.

Si la política no ha de ser una ficció o una salvatjada, cada partit, per diferent camí dels altres, ha de buscar un terme comú a tots els: el benestar i el millorament de la col·lectivitat. I quan els problemes plantejats tenen per tots una mateixa solució i un mateix procediment, lo que en altres assumptes es sols comunitat de fi, pot ser respecte de ells unitat de objecte i de medis.

Pensen molts que la política es un sport com la boxe, un pugilat entre gladiadors, un estadi ont els exèrcits adversaris han de barallarse, per el sol gust o disgust de barallarse i distreure a la gent.

Per fortuna no tenim de la política un concepte tant deplorable.

No fem d'ella un camp de rivalitats personals, cuberta per el pabelló d'un ideal.

Per el contrari considerem la política com la col·laboració de tota intenció honrada a fi de laborar entre tots el bé del país.

Dolorosament les lluites polítiques que haurían de ser incruentes i desapassionades, cauen, com tota lluita, en excessos, en acaloraments sempre dolorosos. Però d'això a canviar els termes de la qüestió, arreconant lo principal, que es la col·laboració de tots encare que contradictoriament en la prosperitat pública malgrat en la lluita hagin de sacrificarse afectes i fins la tranquil·litat personal, fent, en canvi, que sigui lo primordial la escamesa i lo secundari l'entusiasme per l'ideal, hi una diferencia inesborrable...

Lluitar, si, decididament, malgrat les doloroses contingències de tota lluita. Però no posposar el bé públic, a lo purament accessori, a lo merament circumstancial: la excitació de les passions.

En una campanya política, ningú com els capdavanters de una i altre banda, exposan tota la seva personalitat. Ningú reb mes greus ferides. Creuer que s'ha d'impossibilitar tota col·laboració, donant mes valor a lo epíssodic i violent de les conflagracions polítiques, que al fons de la obra que'ls partits han de proposarse, seria tant com creuer que les guerres no tenen altre finalitat que matar o ferir gent, per impresionar pel·lícules cinematogràfiques, o per pintar cuadros històrics.

Cada hù en el seu lloc, i tots segons la propia conciencia ens dicti, treballant a la llum del dia per el nostre poble.

La general col·laboració es precisa per a que puguin realitzar-se obres com les del pont, el nou emplaçament de la via i la Estació de Fransa, el Telèfon i sobre tot la del nou Hospital-Assil.

Potser ni aixís, ajuntantnos tots, conseguirem aquestes somniades reformes. ¡Cuan menys podrém héurelas si no coordiném i armonisém el nostre treball!

Els que per contar amb un periódic o per altre raó hem d'intervenir en la política principalment, podrém exposar la nostra vida o la placidesa del viure cotidià, lluitant per la societat en la forma que la nostra conciencia ens inspi.

Lo que no debém, ni podrém, ni volém fer, es lluitar per satisfere els entusiasmes purament teórics, dels que, comodament situats en les grades

del circol romá que en la seva imaginació crean, esperan veurer com uns lluitadors mes o menys modestos, se converteixen en gladiadors per esbarjo de espectadors que no sempre saben o volen cumplir els deures que la ciutadania imposa, o fan en tot moment reserves mentals que els permeten quedarse comodament a casa, quan els altres surten a la plassa pública a contrastar ideals i procediments.

Parodiant uns coneguts versos podrém dir: «Morir per la Patria es un bell morir».

Però no estém disposats a sacrificarla, tantantnos en una intransigencia que impossibiliti la general col·laboració.

Serém soldats, qüefes o generals de un exèrcit.

Lo que no voldrém mai ser es gladiadors de circo, que fereixen o maten sens benefici procomú, ni vulgars «novillers» de una cursa setmanal de braus, per delectació de aficionats a veurer correr la sanc dels altres.

Ajuntament

A ls 9'05 del vespre començá la sessió ordinaria de 1.ª convocaria celebrada per l'Ajuntament el dia 7, presidint el primer tinent d'Alcalde Sr. Robert i assistinthi'ls regidors Srs. Torras, Vila, Deu, Puigrodón, Pujol, Estrada, Pagés, Raich, Barbany, Puntas i Riera.

Se llegeix l'acta de la sessió anterior i es aprovada.

Se presenta una relació de comptes firmada per l'Alcalde Sr. Tardá important pessetes 1.431'40, i a proposta d'En Torras quedá sobre la taula fins a la sessió vinenta.

Se dona compte de varies sol·licituts d'obres, i com cada vegada que's tracta de concedir aquesta classe de permisos, s'entaula animada i pesada discussió, al final de la qual s'acorda accedir al prec dels Srs. Blancafort i Torras i Torras per a obrir una finestra i col·locar un toldo, deixant les demés instancies per a parlarne en la sessió del dijous.

S'entera al Consistori dels expedients de quintes dels moços En Miquel Montrós i En Josep Vilaregut. El primer acredita esser pobre i mantenir a son pare, i al segón que estava en les mateixes condicions, s'el declará ara soldat per haverse-li mort el seu.

Se llegeix un projecte d'edicta anunciant el concurs per a la construcció d'una xarxa de clavegueres, però mercès a les atinades observacions del Sr. Riera, s'acorda que avans de publicar-lo s'escolti al Sr. Arquitecte municipal, al qui s'encomana el corresponent estudi.

El Sr. Puigrodón proposa el nomenament del senyors Just Pagés i Joan Nogués per als càrrecs d'aforador i *fiel* de consúms, respectivament. El senyor Puntas, que's veu que está d'humor i vol fer brometa, prega als Srs. Barbany i Puigrodón que com a representants en el Municipi de la Societat de Llicenciats del Exèrcit i de l'Armada, interessin dels seus companys de majoria que, en compliment de la llei de Sargents, acordin anunciar la vagant de la plaça de *fiel* en el Butlletí Oficial de la Província i posar-la en coneixement del Ministre de la Guerra als efectes oportuns. Aixó promou animadíssim debat entre En Puntas i En Puigrodón, amb gran gatzara del públic que riu a boca plena, intervenint hi En Torras qui s'esforça en portar per altres viarays la discussió, i no conseguint-ho per

la taçuderia d'En Puntas, demana a la Presidencia ho passi a votació, fentse aixís i acordant-se el nomenament d'aquells senyors amb caràcter interi.

El Srs. Pujol i Puntas se fan ressó de les queixes dels venedors amb parada a la plaça i dels industrials que paguen matricula per la competència que'ls hi fan els ambulants, que no'n paguen, acordant-se que en la próxima sessió se porti ben estudiat aquest assumpte per a resoldrere'l.

Tal com interessava EL VALLÈS NOU en sondarrer número, el Consistori s'ocupa dels pals de l'electricitat col·locats en mitj de l'acera del carrer de la Palma, oferint el Sr. Robert trasmeter al Alcalde Sr. Tardá el desitj de l'Ajuntament de que desapareixin.

A instancies del Sr. Pujol s'acorda fer posar un llum a la plaça del Peix i obligar als propietaris de la claveguera de la carretera de Caldas a construir el troç que hi falta per a arribar a la riera. S'ocupa també de la forma repugnant que s'emplea per a exterminar als goços, i demana que's canviï les boles p'el llaç Recorda'l Sr. Torras una sol·licitut, ja vella, d'un ciutadà que per les pessetes 150 consignades en el presupost per aquest concepte oferia ferse càrrec d'aital servei, i s'acorda concedirli.

Reitera el Sr. Torras son prec de que's reparteixin als regidors les notes dels ingressos i pagos de l'Ajuntament durant els mesos de Març i Abril, i de que's presenti una relació dels morosos en el pagament d'arbitris. També demana se donguin ordres terminants als emplers per a impedir la mendicitat pública als pobres forasters, i que's recordi al Sr. Serra l'obligació que te d'instal·lar una font al carrer de l'Aurora cantonada al de Lletjós.

El Sr. Puigrodón pretent que's canviï l'hora de les sessions per a les 8 del vespre, pero com que al Sr. Puntas no li ve bé seguirán celebrant-se a les 9.

El Sr. Pujol fa avinent als seus companys que havent ingressat al partit reformista, queda deslligat de la majoria lliberal de l'Ajuntament i passa a esser minoria.

Quedan per a la próxima sessió alguns comptes pendants d'aprovació de l'anterior.

El Sr. Torras pregunta al Sr. Puntas el seu parer per l'interpretació que ha de donarse al article 61 de la Llei Municipal oferint contestarli en la sessió del dijous,

I s'aixeca la sessió a un quart de 12.

DE MOLLET

Tots els dies es veu l'església plena, fins a no cabre hi, de Molletans que van a escoltar les interessantíssimes conferències que donen els Pares Missionistes amb el zél, entusiasme y fervor que 'ls hi es peculiar. Les sabies doctrines qu' escampen atreu-en i enamoran com les enéigiques i justes acusacions que formulen fan trontollar, esberlan i obren salvadora ferida al cor del extraviat més empedernit

Pocs son els qui han deixat perdre tan bona ocasió i als qu' aixís ho han fet, que l'atmosfera creada els fassi compendre l' inmensa diferencia qu' hi ha de viure amb Deu o sense Ell.

La verdadera riquesa, sabiduria i felicitat no s'alcança en aquest mon; solsament arriba a compendre's quand concentrats en la nostra ánima aixequém els ulls al cel.

Avui a les 6 de la tarde se dona comiat als Pares Missionistes amb una lluida professó la que hi está convidat tot el poble, essent pendonista nostre digníssim diputat don Bonaventura M.ª Plaja qui no podíá faltar a una manifestació encaminada al bé. Si els *avansats* tot aixó no ho entenen, pitxor per a ells.

Tip. de J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Depositaris del R.A. C. de Catalunya:
Stock de peses per a Automòbils en Les Franqueses.

Blanxart i Maspons

(SUCESSORS DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Alxarops i Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimulant digestiu
Agustí Fortuny
(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representants únics ab diposit
per a Granollers i sa comarca:
Blanxart i Maspons.

Anís Castells

-- Ilegítim destilat --

Recomenat per son gust
exquisit i fi

PAU RENOM

□ Mollet del Vallés. □

- - BANCO NACIONAL - -

Compañía anónima de Seguros sobre enfermedades.

Fundada en 1906 y autorizada de R. O. por el MINISTERIO de FOMENTO.

Funciona bajo la inspección del Estado.

Tiene constituido el correspondiente depósito legal de garantía.

Cuenta con asegurados en todas las regiones de España y tiene establecidas Sub-Direcciones en las provincias de Alicante, Canarias, Badajoz, Baleares, Málaga, Murcia, Jaén y Granada, Tarragona, Salamanca, Sevilla y Huelva, Valencia y Castellón, Vitoria, etc.

Autorizado el contenido de este anuncio por la Comisaría General de Seguros

Para detalles a la Dirección: Bailén, 130, pral., Barcelona, o a nuestro Representante en esa D. Pedro Novellas, calle de Alfonso IV, 20.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

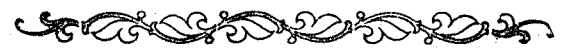
Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a Armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Escultura decorativa * Relleus i baix-relleus en guix

ENGUIXAT DE SOSTRES I PARETS D'HABITACIONS
TOTA CLASSE D'ENMOTLLATS I DECORATS EN GUIX

LLUIS MONFERRER ALVARO

Plassa de Verdaguer.-Granollers.

RELOTJERIA I PLATERIA

- DE -

Joaquím Cumella

Casa especial per a tota classe de compostures

PREUS REDUITS

SE COMPRA OR, PLATA I PLATINO

Palma, 37, Estanc · GRANOLLERS.

M. COVARSI

CIRURGIÀ-DENTISTA

Tractament de totes les en-	Curació del dolor de dents
fermetats del orgue dentari	sons recórrer a l'extracció
i ses dependències : : :	en la majoria dels cassos :

CONSTRUCCIÓ DE TOTA CLASSE DE PESSES DENTA-
DURES POSTISSES AMB OR, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA A BARCELONA.—Baixa de Sant Pere,
núms. 23 i 25, principal. CONSULTA de 9 a 1
i 3 de a 7.

CLÍNICA A GRANOLLERS.—Plassa de Perpinyà,
17, 2^{on}. - 2.ª. CONSULTA tots els dijous de
mercat de 9 a 1 i de 2 a 4.

Els Adobs Químics.

Primeres materias: aperfofats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guanó*****
VallesáMARCA DE
FÁBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
núms. 79 i 81. a Catalunya, Balears i Aragó